

§ 5.

Priserne ere de samme for Mænd og Kvinder. Til Beregning af Priserne lægges en Rente af 1.75 pCt. halvaarlig til Grund. Til Dødeligheden benyttes en Tavle, der er udarbejdet paa Grundlag af de engelske Selskabers Erfaringer om Dødeligheden i Tidsrummet 1863—93 blandt forsikrede Mænd, naar de 5 første Forsikringsaar ikke medregnes (O^M). Denne Tavle benyttes dog saaledes, at for den, der ved Forsikringens Tegning er mellem n og $n + 1$ Aar gammel, benyttes de Tal, der svare til Alderen $n + 4$ i den foran nævnte Tavle.

§ 6.

Til Nettopriserne lægges der de samme Sikkerheds- og Driftstillæg, som ifølge Love af 18. Juni 1870 og 1. April 1893 bruges ved de almindelige Forsikringer. Hvis Betalingen af Præmierne foregaar hyppigere end 4 Gange om Aaret, skal Bestyrelsen dog fastsætte et yderligere Driftstillæg afhængigt af Betalingsmaaden, der kan anvendes til Forøgelse af det i Lov af 18. Juni 1870 § 15, 1ste Stykke, fastsatte Agentonorar. Dette yderligere Tillæg kan dog, hvor der betinges Maanedspræmie, ikke sættes til mere end 3 pCt. af Nettopræmien.

Ved Beregning af Godtgørelsesværdien af en Forsikring drages det foran nævnte yderligere Tillæg fra Præmien, forinden Regningen foretages efter de i Lov af 18. Juni 1870 § 10 givne almindelige Regler.

§ 7.

De forsikrede i Afdelingen for Karenforsikringer deltage i Fordelingen af Bonus. Forsikringstallene fastsættes af Bestyrelsen med Finansministeriets Godkendelse, dog først efter at Statusopgørelsen pr. 31. December 1920 har fundet Sted. Indtil dette er sket, benyttes, ligeledes med Godkendelse af Finansministeriet, saadanne Forsikringstal, som findes bedst stemmende med de Resultater, som fremgaa af de femaarige Opgørelser af Status samt Undersøgelsen af Dødeligheden.

§ 8.

Dersom det ved Opgørelsen af Status samt Undersøgelsen af Dødeligheden efter Bestyrelsens Skøn skulde vise sig, at Tegning af Karenforsikringer ikke lader sig udføre med tilstrækkelig Sikkerhed, skal den lade Tegning af saadanne Forsikringer ophøre.

§ 9.

For Fremtiden skal Statsanstalten kunne tegne Forsikring paa indtil 200,000 Kr., at udbetale engang for alle eller 20,000 Kr. som aarlig Ydelse. Der skal dog genforsikres mindst en saa stor Del af disse Beløb i danske Selskaber, som ifølge Lov af 29. Marts 1904 staa under Tilsyn af Forsikringsraadet, at Statsanstalten ikke paa egen Risiko beholder mere end de hidtil gældende Maksima af henholdsvis 60,000 Kr. eller 6,000 Kr.

Reglerne om Bonus for de Dele af Forsikringen, der genforsikres, fastsættes ved Tegningen paa særlig Maade, der tager Hensyn til den Overenskomst, som er truffen om Genforsikringen.

Genforsikringerne skulle ordnes saaledes, at den dertil svarende „fornødne Formue“ deponeres i Statsanstalten for Livsforsikring.